

dade svoj definitivni odgovor, a sve u svrhu izbjegavanja sudskog postupka. U pismu s kojim je dosije poslan tužitelj je izričito naveo da smatra da je obustavljen tok zastare od dana kad je pismo upućeno pa do dva mjeseca nakon što brodar daje svoj konačan odgovor. Budući da na ovo brodar nije odgovorio, tužitelj je imao pravo smatrati da se s njegovim prijedlogom složio. Osim toga kako nije imao svoj dosije jer ga je poslao brodaru, tužitelj nije mogao prije podnijeti tužbu.

Sud je tužbu odbio smatrajući da je nastupila zastara. Konvencija o teretnici predviđa jednogodišnji zastarni rok u brodarovu korist. Prema tome samo brodar svojom izjavom taj rok može produžiti. Tužitelj je morao, da bi postigao obustavu toka zastare, zatražiti od brodara izričiti odgovor na njegov prijedlog. Sama tužiteljeva izjava u ovom pogledu nije dovoljna, pa je zastara tekla dalje. U postupku je utvrđeno da je brodar vratio dosije nekoliko dana prije isteka zastarnog roka, i time dao mogućnost tužitelju da na vrijeme podigne tužbu, pa tako ni ovaj razlog sud nije prihvatio.

(DMF 1966, str.754)

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Le Havre

Presuda od 16.XI 1965.

Cie européenne des céréales
c/a Lloyd Brasileiro

Prijevoz stvari morem - Zastara zahtjeva protiv brodara - Zastara ovog zahtjeva, ako se primjenjuje Konvencija o teretnici od 1924, iznosi godinu dana, a počinje teći od dana kad je teret predan ili kad je morao biti predan primaocu - Zastaru prekida samo onaj zahtjev sudu koji ima svrhu naknade štete - Takvim se ne smatra zahtjev da sud imenuje vještaka koji će pregledati robu - Pristanak brodara da se proda oštećeni teret, ukoliko taj pristanak ne sadrži u sebi i priznanje duga, nego je dat samo u zajedničkom interesu vjerovnika i dužnika da šteta bude što manja, također ne prekida zastaru

Primalac tuži brodara za naknadu štete radi oštećene određene količine arašida koju je brodar prevezao. Među strankama je nesporno da se na njihov odnos primjenjuje Konvencija o teretnici od 1924. godine. Brodar se poziva na zastaru jer da je od dana kad je teret primaocu predan pa do podnošenja tužbe prošlo više od godine dana, a prema navedenoj Konvenciji zastara iznosi godinu dana računajući od dana kad je teret predan, odnosno kad je morao biti predan primaocu. Prema tužiteljevu stajalištu zastara u vrijeme podnošenja tužbe nije bila

istekla i to iz dva razloga: nakon što je teret bio primljen od brođara, tužitelj je zahtijevao da sud imenuje vještaka koji će pregledati robu i utvrditi štetu. Vještak je bio imenovan i postupio po zahtjevu suda. Ovaj zahtjev, tvrdi tužitelj, prekinuo je tok zastarnog roka. Osim toga, kaže tužitelj, tuženik je pristao da se oštećena količina arašida prođa, čime je priznao dug, pa je i ova okolnost uvjetovala prekid zastare.

Sud nije prihvatio tužiteljeve navode, pa je tužbu odbio smatrajući da je nastupila zastara. Nije opravdano tužiteljevo stajalište da je zahtjev sudu za imenovanje vještaka prekinuo tok zastarnog roka. Da bi zahtjev koji tužitelj podnosi sudu prekinuo zastaru, potrebno je da on bude upravljen na traženje da mu tuženik nadoknadi štetu. Molba da sud imenuje vještaka to nije, pa prema tome zastara iz ovog razloga nije bila prekinuta. Ni drugi navod tužiteljev sud nije prihvatio. Zastara se prekida tuženikovim priznanjem duga, ali brođarov pristanak da se teret prođa sam po sebi ne znači priznanje duga. Brođar je, naime, pristao da se teret prođa da bi se, u zajedničkom interesu, izbjegla veća šteta, a ne radi toga jer se smatrao obvezanim štetu nadoknaditi.

(DMF 1966, str.751)

B.J.

TALIJANSKI KASACIONI SUD

Presuda od 21.IV 1966.

H.S.Hansen's Eftf. Skibsproviantering
A/S c/a S.N.C. Giacomo Costa i Lloyd
Tirrenico S.p.A.

Privilegiji na brodu - Primjena prava - Na postanak i postojanje privilegija na brodu primjenjuje se pravo države koje je zastavu brod vijao u vrijeme postanka privilegija

Apelacioni sud je u sporu između tužitelja privilegiranog vjerovnika i tuženika brođovlasnika našao da se postojanje privilegija ima prosuditi po pravu države čiju državnu pripadnost brod ima u času kad se o tome odlučuje, a ne prema pravu državne pripadnosti broda u vrijeme postanka privilegija.

Kasacioni sud je uvažio pravni lijek tužitelja i primijenio na postojanje privilegija pravo zastave broda u vrijeme kad je privilegij nastao. U razlozima za svoju odluku Kasacioni sud ističe kako su kolizijska pravila koja je donio Zakon o plovidbi od 1942. u čl.6. imala upravo svrhu